

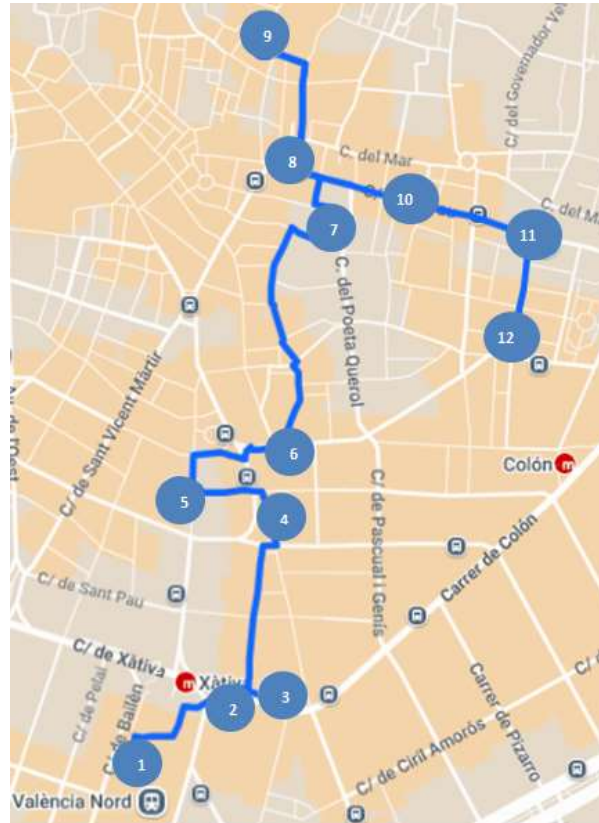

2. PLAÇA DE BOUS

RTA TURÍSTICA ERNEST HEMINGWAY

PLÀNOL GENERAL DE LA RTA

1. Estació del Nord
2. Plaça de Bous
3. Hotel Metropol
4. Edifici de Correus
5. Ajuntament de València
6. Hotel Reina Victoria
7. Hotel Inglés
8. Café El Siglo
9. El Micalet
10. Café Ideal
11. Hotel Vincci Palace
12. Hotel Royal

És el lloc més esmentat perquè fins allí va acudir Hemingway en nombroses ocasions. El germen de la seua passió pels bous se situa ací. Tant que es podria dir que en este espai, inaugurat el 1859 i declarat en 1983 Monument Històric Artístic, és on els va descobrir.

En *Death in the Afternoon* (*Mort en la Vesprada*) revela que en els anys 20 va conèixer els bous per una foto feta precisament, en la Plaça de Bous de València: «Recorde que un dia Gertrud Stein (l'escriptora i mecenes d'artistes a París), parlant-me de les corregudes de bous, em va expressar l'admiració per Joselito i em va ensenyar algunes fotografies del *torero*, i d'ella i d'Alice Toklas, asseguts en la barrera, en la Plaça de València, amb Joselito i el seu germà *El Gallo* un poc més a baix. Jo acabava de tornar de l'Orient Mitjà i havia vist els grecs trencar les potes dels seus cavalls, espantar-los i llançar-los a l'aigua quan van haver d'abandonar la ciutat d'Esmirna; i em recorde també que li vaig dir a Gertrud que no m'agradaven les corregudes de bous a causa dels pobres cavalls».

Prejuís que anys més tard van desaparèixer i es convertí en un gran aficionat dels bous. Tant que a Ezra Pound li explica que els *toreros* són els artistes més admirables que hi ha: «La plaça de bous és l'únic lloc que ens queda on el valor i l'art es poden combinar per a l'èxit».

Hemingway, a qui agradava veure els bous a València de la barrera «on es veu el perill i s'aprén a estimar-lo». L'autor referix que «els preus dels seients varien, segons estiguen més o menys sol·licitats, o estiguen més o menys a l'ombra. Els més barats són els que estan al capdamunt, a ple

sol, i que no gaudixen d'ombra en cap moment. Són les andanades de sol, i en un dia calorós, prop de la teulada, la temperatura pot arribar en una ciutat com València a xifres increïbles, fins als 104 Farenheit a l'ombra.». Allí va trobar en els bous un argument moral que va potenciar el seu sentit entre la vida i la mort, la mortalitat i l'eternitat.

També li va dedicar un extens poema al Litri en relació a la cornada que va tindre.

En el capítol quart de *Death in the Afternoon (Mort en la Vesprada)*, quan parla dels abonaments de temporada taurina diu que «València és on se m'ha tractat millor» i on els «ramaders andalusos envien els bous més bells per a la Fira de Juliol».

En la infermeria de la Plaça de Bous, situa un episodi el 31 de juliol de 1927, quan un bou va pegar una cornada al «torero regional» Manolo Martínez, «del barri de Russafa», i el doctor Serra va tindre «l'habilitat» d'assistir-lo. Posteriorment, en *The Dangerous Summer (L'Estiu Perillós)*, descriu este espai com «tan asfixiant com una cel·la carcerària del Senegal» després d'una correguda que presenciava i en la qual actuava Luis Miguel.

Manolo Martínez era coetani d'*El Gallo* i Vicente Barrera «un bon dominador dels bous» amb «talent» i «un sentit natural de la lídia i la facultat de veure en conjunt la brega, reflexos extraordinaris i un bon físic».

Incondicional de la Fira de Juliol, on hi ha constància de fins a set visites, una de les corregudes de jònecs és la que es realitzà el 1925 quan seguia el *torero* Cayetano Ordóñez. Entre les seues experiències més destacades a esta plaça es troba la seua assistència el 26 de juliol de 1959, a una correguda amb els matadors Antonio Ordóñez i Luis Miguel Dominguín. Este episodi va quedar documentat en *The Dangerous Summer (L'Estiu Perillós)*, publicada de manera pòstuma el 1985.

INFORMACIÓ GENERAL

Adreça: Carrer de Xàtiva, 28.

ACCESSIBILITAT

Accés: Plaça accessible per mitjà de rebaixes i sense escalons.

Aparcament: No hi ha places reservades per a PMR pròximes.

IMATGES

Façana de la Plaça de Bous

